

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387999584/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

destads og brammende Hovedpynt; og nøjes beskeden med dagligdags Klæder og eget Haar. Sydvestvinden hylede i de gistne Vindueskarne; og svingede Rørtaget i Borggraven med uophørlig Susen og Skrasien. Jeg blev vemodig stemt; det var som de lavthængende Skyer nedtrykte mit Sind, og indsnævrede mit Bryst. Jeg tænkte med Tungsind paa min ædle Naboerske, det sidste henvisnende Skud af en fordum mægtig og blomstrende Stamme. Snart er ogsaa hun forsvunden af sine Forfædres Haller, der allerede beboes af en fremmed og frodig fremblomstrende Slægt. Uvilkaarlig sukkede jeg med Helleniens blinde Sanger:

»Menneskets Æt er som Løvet,
Vinden nedhvirvler i Støvet;
Disse Skovene taber,
Andre Foraaret skaber.«

Det var mig dengang aldeles uforklarligt, hvorfor mit »Tøvejrhumør« som Herredsfogden kaldte det, ikke vilde lade sig fordrive den hele udslagne Dag. Jeg tog Deel i Alt, men kun Halvdeel; og det hændtes mig flere Gange, naar nogen af Selskabet eller jeg selv kom til at savne mine Tanker, at jeg fandt dem oppe hos Comtessen, eller i hendes Værelser.

Vi havde mange Ting før: vi musicerede, spillede Billard, Kort, Fjederbold; og tilsidst sloges vi med Snebolde. Kort sagt: man slog sig løs paa alle mulige Maader; men jeg var og blev bunden – jeg vidste ikke hvoraf.

Al denne Galskab skulde endes med Dands. Nogle flere Damer – paa hvilke der var Mangel – bleve hentede. Kort før Ballet skulde tage sin Begyndelse, kom een af Herrerne i Tanker om Alice. »Hun er mageløs i Sang,« sagde han, »og dersom hun kun dandser halvt saa godt –« – hun dandser slet ikke,« faldt den ældste Jomfru Hansen ind; »i det mindste har vi aldrig seet hende dandse; indbuden har hun været to tre Gange, men altid undskyldt sig.« »Skal vi ikke forsøge det engang endnu?« sagde Herredsfogden, »hvem kan vide – om – Rectoren for Exempel indbød hende? han converserede hende i aftes saa yderst behageligt; og det lod til, som de ikke fik Materien udtømmet – Skriv hende en Billet!« Det gjorde jeg. Svaret kom mundtligt og strax, »hun skulde have den Ære.«